

Dr hab. Krzysztof Gąsior, prof. UJK
Katedra Psychologii
Uniwersytet Jana Kochanowskiego
Kielce

Kielce, 19 listopada 2023r.

RECENZJA DOROBKU HABILITACYJNEGO

DR ANNY STAROWICZ-FILIP

INFORMACJE OGÓLNE O HABILITANTCE

Dr Anna Starowicz-Filip jest absolwentką Uniwersytetu Jagiellońskiego, w którym uzyskała tytuł magistra psychologii w 2001 roku. Rozprawę doktorską w zakresie psychologii również napisała pod kierunkiem dra hab. Władysława Łosiaka i obroniła w 2008 roku. W 2010 roku uzyskała tytuł specjalisty psychologii klinicznej, podspecjalizacja neuropsychologia w Centrum Egzaminów Medycznych. W latach 2001-2005 odbyła czteroletnie studia podyplomowe w zakresie psychoterapii psychodynamicznej organizowane przez Oddział Leczenia Nerwic i Zaburzeń Osobowości Katedry Psychiatrii CM Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Obecnie pracuje jako adiunkt w Zakładzie Psychologii Lekarskiej Katedry Psychiatrii CM Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pracę tę zaczęła w 2012 roku. Począwszy od 2003 roku jest starszym asystentem psychologiem w Oddziale Rehabilitacji Małopolskiego Szpitala Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego, od 2007 roku pracuje równolegle w Oddziale Neurochirurgii Dziecięcego Szpitala Uniwersyteckiego, a od 2016 roku w Oddziale Neurochirurgii Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie. Zajmuje się tam diagnozą, pomocą psychologiczną i rehabilitacją neuropsychologiczną pacjentów oddziałów, łącząc pracę kliniczną z naukową.

OCENA OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH

1. Ocena osiągnięcia naukowego

Dr Anna Starowicz-Filip, jako osiągnięcie naukowe będące podstawą wniosku o wszczęcie postępowania habilitacyjnego przedłożyła cykl 4 artykułów (anglojęzycznych), które obejmują obszar tematyczny: „Znaczenie uszkodzenia mózdzku w regulacji funkcji poznawczych z perspektywy neuropsychologii klinicznej”. Publikacje wchodzące w skład osiągnięcia naukowego, wynikającego z art.15 ust.2 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki są następujące:

1. Starowicz-Filip, A., Chrobak, A., Milczarek, O., Kwiatkowski, S. (2017). The visuospatial functions in children after cerebellar low-grade astrocytoma surgery: A contribution to the pediatric neuropsychology of the cerebellum. *Journal of Neuropsychology*, 11,2,201-221, DOI: 10.1111/jnp.12093

IF=3.786, kwartyl Q1, MEiN=30;

2. Starowicz-Filip, A., Bętkowska-Korpała, B., Yablonska, T., Kwiatkowski, S., Milczarek, O., Klasa, Ł., & Chrobak, A. A. (2022). Involvement of the cerebellum in the regulation of executive functions in children-Preliminary analysis based on a neuropsychological study of children after cerebellar tumour surgery. *Frontiers in Psychology*, 13, 961577. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.961577>

IF=4.232, kwartyl Q1, MEiN=70;

3. Starowicz-Filip, A., Prochwicz, K., Kłosowska, J., Chrobak, A. A., Krzyżewski, R., Myszk, A., Rajtar-Zembaty, A., Bętkowska-Korpała, B., & Kwinta, B. (2022). Is Addenbrooke's Cognitive Examination III Sensitive Enough to Detect Cognitive Dysfunctions in Patients with Focal Cerebellar Lesions?. *Archives of Clinical Neuropsychology*, 37(2), 423–436. <https://doi.org/10.1093/arclin/acab045>

IF=3.448, kwartyl Q2, MEiN=70;

4. Starowicz-Filip, A., Prochwicz, K., Kłosowska, J., Chrobak, A. A., Myszk, A., Bętkowska-Korpała, B., & Kwinta, B. (2021). Cerebellar Functional Lateralization from the Perspective of Clinical Neuropsychology. *Frontiers in Psychology*, 12, 775308. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.775308>

IF=4.232, kwartyl Q1, MEiN=70;

Dane bibliometryczne dotyczące osiągnięcia naukowego:

Sumaryczny IF : 15,698

Liczba publikacji w czasopismach należących do Q1 (wg JCR): 3

Liczba publikacji w czasopismach należących do Q2 (wg JCR): 1, górny percentyl Q2: 1

Wkład Habilitantki w powstanie każdej z wymienionych wyżej prac w cyklu polegał na: przeglądzie piśmiennictwa i zaplanowaniu badania, przeprowadzeniu badań (rekrutacja osób badanych, badanie pacjentów, zbieranie danych), tworzeniu bazy danych, analizie zebranych danych, interpretacji uzyskanych wyników, napisaniu manuskryptu, sformułowania odpowiedzi dla recenzentów.

Artykuły opublikowane zostały w stosunkowo krótkim czasie (2017-2022, badania: 2011-2022) w znaczących czasopismach (Journal of Neuropsychology, Frontiers in Psychology, Archives of Clinical Neuropsychology).

Podstawowym obszarem zainteresowań Pani dr Anny Starowicz-Filip jest rola mózdzku w regulacji funkcji poznawczych ale i afektywnych, chociaż w autoreferacie w mniejszym stopniu zaznacza ten ostatni aspekt. Zaprojektowane i przeprowadzone przez Habilitantkę badania pozostają w paradygmacie neuropsychologii klinicznej i skupiają się na analizie znaczenia uszkodzeń mózdzku u dzieci i dorosłych w kontekście sprawności wyższych czynności psychicznych. Mózdzek do niedawna nie budził szerszego zainteresowania neuropsychologów. Podstawowe jego funkcje odnoszono do sprawności motorycznej człowieka. Jednak w 1998 roku nastąpił przełom w badaniach nad mózdzkiem, dzięki pracom Schmahmanna i Sherman. Wspomniani autorzy wykazali, że uszkodzenia mózdzku mogą pociągać za sobą złożone objawy poznawczo-emocjonalne, co zdecydowanie wykraczało poza dysfunkcje motoryczne. Czyżby mózdzek pełnił bardziej istotną rolę niż przypuszczaliśmy w regulacji funkcji poznawczych, a nawet emocjonalnych? Od czasu publikacji Schmahmanna obserwujemy systematyczny wzrost prac badawczych i publikacji dotyczących poszukiwania odpowiedzi na powyższe pytanie. Habilitantka właśnie w tym obszarze lokuje swoją aktywność badawczą i kliniczną. Wskazuje na braki wiedzy, niejasności i intuicje wynikające z teorii i praktyki dotyczące funkcji poznawczo-emocjonalnych mózdzku. Konkretyzując pole swoich poszukiwań projektuje badania, których celami są:

1. Ocena profilu funkcji wzrokowo-przestrzennych dzieci operowanych z powodu łagodnego guza mózdzku,
2. Ocena profilu funkcji wykonawczych dzieci operowanych z powodu guza mózdzku o niższym stopniu łagodności,
3. Wskazanie trafnego i rzetelnego narzędzia przesiewowego umożliwiającego uchwycenie dysfunkcji poznawczych u dorosłych pacjentów z uszkodzeniem mózdzku,
4. Ocena mózdzkowej poznawczej lateralizacji z uwzględnieniem szczegółowych rodzajów funkcji poznawczych.

W oparciu o te cele Habilitantka tworzy poszczególne modele badawcze. Cztery cele, cztery modele, cztery artykuły. Wszystko to stanowi spójną całość, jest przygotowane i przeprowadzone rzetelnie, z namysłem, w oparciu o najnowszą wiedzę neuropsychologiczną. Pierwsze badanie przeprowadzone zostało w grupie 40 dzieci po przebytej operacji guza mózdzku. Grupę kontrolną stanowiło odpowiednio dobranych również 40 dzieci. Użyte metody to Test Figury Złożonej Reya-Osterrieha, WISC-R (klocki i Układanki), Test Oceny Nachylenia Linii Bentona, Test Mentalnej Rotacji Obiektów (z baterii PEBL), Test Pamięci Wzrokowej Bentona, Międzynarodowa Skala Ataksji (ICARS). Dobór testów podyktowany był między innymi w oparciu o definicję poznania wzrokowo-przestrzennego Del Giudice i Miyake, co świadczy o przemyślanym metodycznie i metodologicznie modelu badawczym przez Habilitantkę. Analiza i dyskusja uzyskanych wyników jest wnikliwa i wzorcowa. Wnioski wskazują na nowatorskie osiągnięcie Autorki w zakresie wyjaśnienia ujawnionych deficytów w zakresie funkcji wzrokowo-przestrzennych u dzieci po operacji guza mózdzku i to w kontekście wieku dziecka. Kontrolowanie czasu jaki upłynął od operacji pozwoliło wysunąć przypuszczenie, że dysfunkcje te mogą mieć przejściowy charakter, co wskazuje na konieczność wprowadzenia rehabilitacji tych funkcji. Do tej pory nie było takich zaleceń

w podejściu klinicznym ani badawczym. Drugie badanie przeprowadzone zostało we współpracy z T.Yablonską z Narodowego Uniwersytetu w Kijowie w grupie 10 dzieci po operacji guza mózdzku o niższym stopniu złośliwości. Grupę kontrolną również stanowiło 10 dzieci. Celem badania było określenie zależności dysfunkcji wykonawczej od uszkodzenia mózdzku. Niestety, sytuacja polityczna nie pozwoliła na kontynuowanie badań. Niemniej jest to słaba strona projektu badawczego, powodująca obniżenie siły wyciąganych wniosków. Wielkość próby badawczej jest odwiecznym problemem w naukach społecznych, do których należy psychologia. Jednak neuropsychologia znajduje się na pograniczu nauk społecznych i medycznych. Biorąc pod uwagę specyfikę badanej grupy klinicznej oraz fakt, że badanie było zaprojektowane wraz z innymi badaniami w tej samej grupie klinicznej (patrz badanie wcześniej opisane) warto przyjrzeć się uzyskanym rezultatom. W badaniu zastosowano Skale Inteligencji i Rozwoju Dzieci (IDS-2: cztery typy funkcji wykonawczych, Matryce i Kategorie) oraz dwa narzędzia kwestionariuszowe dla rodziców dzieci oceniające funkcjonowanie dziecka po przebytej operacji. Uzyskane wyniki wzmocniły przypuszczenia i wnioski z poprzedniego badania dotyczące negatywnego wpływu dysfunkcji wykonawczej na organizację wzrokowo-przestrzenną. Analiza zmian zachowania dzieci po operacji (ocena rodziców) przyniosła w mojej opinii bardzo ważne rezultaty i wskazania. Zmiana zachowania dzieci może imitować niektóre formy zaburzeń ze spektrum autyzmu. Badanie nie ujawniło zależności między sprawnością wykonawczą dziecka a jego funkcjonowaniem emocjonalnym, choć rodzice wskazywali na pogorszenie się zdolności komunikacyjnych czy związanych z regulacją emocji u operowanych dzieci. Trzecie badanie związane było z oceną użyteczności przesiewowego testu Addenbrooke's Cognitive Examination ACE-III. Test służy do diagnozy i opisu profilu trudności poznawczych u pacjentów dorosłych z demencją. Celem badawczym Habilitantki było sprawdzenie przydatności tego narzędzia do oceny nasilenia i profilu osłabienia funkcji poznawczych u dorosłych pacjentów z uszkodzeniem mózdzku. Dodatkowym celem było

określenie różnic funkcji poznawczych u pacjentów z uszkodzeniem okolic nadnamiotowych i uszkodzeniem mózdzku. Grupę badawczą stanowiło 31 pacjentów dorosłych z ogniskowym uszkodzeniem mózdzku, 78 pacjentów z uszkodzeniem okolic nadnamiotowych oraz 31 osób zdrowych bez schorzeń neurologicznych czy psychiatrycznych. Uzyskane rezultaty projektu badawczego pozwoliły na dobrą ocenę trafności i czułości testu ACE-III w zakresie dysfunkcji poznawczych u pacjentów z uszkodzeniem mózdzku i to w odniesieniu nie tylko do osób zdrowych ale też do innej grupy klinicznej, która stanowili pacjenci z uszkodzeniem okolic nadnamiotowych. Ostatni projekt badawczy z cyklu artykułów odnoszących się do osiągnięcia naukowego Habilitantki dotyczył związków stronniczości mózdzku ze specyficznymi dysfunkcjami poznawczymi u pacjentów dorosłych. Również i w tym badaniu uczestniczyło 31 pacjentów z ogniskowym uszkodzeniem mózdzku, przy czym grupa została podzielona na dwie podgrupy: chorzy z uszkodzeniem lewej lub prawej półkuli mózdzku. Grupa kontrolna 31 osób zdrowych. Uzyskane wyniki Habilitantka poddaje rzeczowej i wnikliwej dyskusji. Wzbogaca ją o wyniki swoich badań dotyczących mózdkowej funkcjonalnej lateralizacji u dzieci (pierwsze badanie). Oba badania wskazują na wybiórczy związek uszkodzeń lewostronnych z dysfunkcjami funkcji wzrokowo-przestrzennych, co jest zgodne z dotychczasowymi wynikami badań. Habilitantka wskazuje jednak na jeszcze jeden związek do tej pory nie rejestrowany: uszkodzenia prawej półkuli mózdzku powiązane są z uszkodzeniami funkcji werbalnych ale również pozawerbalnych, czyli są bardziej uogólnione. Habilitantka w sumie dość ostrożnie interpretuje ten związek i jego możliwe podłoże. Być może owe funkcje pozawerbalne nie dotyczą tylko funkcji wykonawczych ale i afektywnych. Wskazywałoby to na możliwe powiązania prawej półkuli mózdzku z prawą półkulą mózgową w przedwerbalnej, automatycznej, pozaświadomej regulacji afektu. Badania prowadzone na Uniwersytecie w Bazylei przez Fastenratha i in (2022) wskazują na funkcjonalne powiązania mózdzku, ciała migdałowatego, hipokampa i kory obręczy

z epizodyczną pamięcią emocjonalną, zwłaszcza w przypadku awersyjnych doświadczeń. Współczesne myślenie naukowe o mózdku jako li tylko organie odpowiadającym za motorykę również dzięki badaniom Pani Anny Starowicz-Filip ulega radykalnej zmianie.

Podsumowanie osiągnięcia habilitacyjnego

Oceniam pozytywnie osiągnięcie naukowe doktor Anny Sitarz-Filip będące podstawą ubiegania się o wszczęcie postępowania habilitacyjnego. Zaprezentowane wyniki projektu (projektów) badawczego mają charakter nowatorski oraz mieszczą się w przedmiocie głównego osiągnięcia. Koncepcja badań została dobrze przemyślana i oparta na najnowszej wiedzy (oraz jej brakach). Za szczególnie cenne uważam badania zawarte w pierwszym i ostatnim artykule całego cyklu. Zarówno projekty badawcze, jak i wnioski wynikające z ich weryfikacji świadczą o dojrzałości naukowej Habilitantki, wnoszą nowe treści do wiedzy neuropsychologicznej. Pani dr Anna Starowicz-Filip uzasadnia swoimi badaniami istnienie związków uszkodzeń mózdku z poszczególnymi dysfunkcjami poznawczymi w obrębie wielu wymiarów danej domeny poznawczej zarówno u dzieci jak i u dorosłych. Wskazuje też na te procesy, które są bardziej czułe na uszkodzenie mózdku. W badaniach u dzieci wykazała, że uszkodzenie mózdku wiąże się z selektywnym osłabieniem sprawności w zakresie złożonych procesów przestrzennych wymagających organizacji i planowania. Zarówno u dzieci jak i dorosłych z uszkodzeniem mózdku wskazała na obecność dysfunkcji wykonawczej (m.in. osłabienie podzielności uwagi i planowania oraz elastyczności poznawczej). Uszkodzenia mózdku wiążą się również, jak wynika z badań Habilitantki, ze zmianami w sferze funkcjonowania emocjonalnego i behawioralnego, co szczególnie uwidocznione zostało u dzieci. Wyniki jej badań poszerzają również wiedzę na temat charakterystyki poznawczo-emocjonalnego zespołu CCAS. Dyskusja jaką podjęła na temat funkcjonalnej mózdkowej lateralizacji poszerza wiedzę w sposób nowatorski w odniesieniu do konsekwencji uszkodzeń prawej półkuli **mózdku** opisując je jako bardziej globalne, wykraczające poza dysfunkcje li tylko językowe.

Ogólnie rzecz ujmując sposób prowadzenia dyskusji w każdym z prezentowanych artykułów zasługuje na szczególną uwagę. Jest on wnikliwy, dociekliwy i twórczy. Habilitantka wykazała się również kompetencjami w zakresie adaptacji narzędzi psychologicznych. Dzięki swoim pracom i badaniom poszerzyła możliwość stosowania ACE-III w odniesieniu do pacjentów z uszkodzeniem mózdzku.

2. Ocena pozostałej aktywności naukowo-badawczej (niewchodzącej w skład głównego osiągnięcia)

Pozostałe zainteresowania naukowo-badawcze Habilitantki obejmują następujące obszary tematyczne:

- a) Charakterystyka dodatkowych aspektów neuropsychologicznych uszkodzenia mózdzku
- b) Neuropsychologiczna charakterystyka funkcjonowania wybranych grup dorosłych pacjentów neurochirurgicznych
- c) Wybrane aspekty neuropsychologii klinicznej dziecka;
- d) Neuropsychologiczna charakterystyka pacjentów po udarze mózgu;
- e) Neuropsychologiczna problematyka starzenia się i otępienia;
- f) Neuropsychologia w psychiatrii;
- g) Problematyka psychologii rehabilitacji i psychosomatyki;
- h) Uwarunkowania osobowościowe empatyczności wśród studentów medycyny.

W tym miejscu chciałbym zwrócić uwagę na jedną rzecz. Często w ocenie głównego osiągnięcia, na które składa się szereg artykułów czyni się uwagę o skromnym przedstawieniu zagadnień teoretycznych leżących u podłoża projektu badań własnych. Tymczasem u Pani dr Anny Starowicz-Filip znajdujemy pięć artykułów będących właściwie wnikliwym przeglądem literatury i zagadnień teoretycznych leżących u podstaw projektowanych badań. Rozumiem powód dla którego nie umieściła ich w zestawie artykułów do oceny osiągnięcia. Niemniej artykuły te są bezpośrednio powiązane z projektem badawczym przedstawionym do oceny.

Jeśli więc od oceny monografii oczekuje się szerokiego przeglądu literatury i badań określonego zagadnienia, przedstawienia założeń metodologicznych i projektu własnego badań oraz analizy wyników i dyskusji, to praca Habilitantki odzwierciedlona w sumie w 9 artykułach zawiera w sposób rzetelny wszystkie te elementy.

2.1. Opublikowane monografie naukowe

Brak

2.2. Opublikowane rozdziały w monografiach naukowych

Habilitantka jest współautorką 6 rozdziałów w monografiach naukowych, w przypadku dwóch rozdziałów występuje jako pierwszy autor.

2.3. Udział w redakcjach naukowych monografii

Brak

2.4. Opublikowane artykuły w czasopismach naukowych po obronie rozprawy doktorskiej

Po obronie rozprawy doktorskiej Habilitantka jest współautorem 61 artykułów w czasopismach naukowych. W przypadku 8 artykułów jest ich pierwszym albo samodzielnym autorem. Przed rozprawą doktorską opublikowała 3 artykuły. Samo to wskazuje na dynamiczny rozwój aktywności naukowej po doktoracie. Zakres tematyki teoretycznej i badawczej Habilitantki uwidocznionej w artykułach jest szeroki i obejmuje różnorodne zagadnienia z zakresu neuropsychologii osób dorosłych i dzieci, rehabilitacji i psychosomatyki. Na pierwszym miejscu należy wymieć wcześniej już wspomniane artykuły dotyczące problematyki mózdzku. Stanowią one integralną całość z głównym projektem badawczym skierowanym do oceny.

Podsumowanie działalności publikacyjnej (po doktoracie)

Dr Anna Starowicz-Filip opublikowała łącznie 61 artykułów (w języku polskim i angielskim). Ponadto była autorką 6 rozdziałów w monografiach naukowych.

Dane bibliometryczne z wyłączeniem publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe:

Suma Impact Factor: 65,557

Liczba publikacji w czasopismach należących do Q1 (wg JCR): 5

Liczba cytowań (dot. wszystkich publikacji): 213

Liczba cytowań bez autocytowań (dot. wszystkich publikacji): 183

Współczynnik Hirscha (dot. wszystkich publikacji): 9.

3. Ocena osiągnięć projektowych, konstrukcyjnych, technologicznych

W ramach osiągnięć technologicznych Habilitantka współuczestniczyła w projektowaniu aplikacji psychologicznej dla pacjentów z COVID-19. Projekt realizowany przez konsorcjum Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie oraz Collegium Medicum UJ w Krakowie. Projekt finansowany ze środków NCBiR.

4. Ocena prac w zespołach badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych z uwzględnieniem informacji o pełnionej funkcji w zespole

Habilitantka brała udział w projekcie krajowym finansowanym przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju „Model wielospecjalistycznej opieki szpitalnej i pozaszpitalnej nad pacjentami z zakażeniem SARS-CoV-2”. Projekt realizowany przez konsorcjum Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie oraz Collegium Medicum UJ w Krakowie. Ponadto była kierownikiem projektów 4 badań statutowych oraz uczestniczyła w 2 innych projektach badań statutowych.

5. Aktywny udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych

Habilitantka aktywnie uczestniczyła w 3 konferencjach przedstawiając wystąpienia dotyczące neuropsychologii mózdzku, m.in. na 22ed European Congress of Psychiatry (Munich, Germany 2014). Na 11 konferencjach (polskich i zagranicznych) prezentowała wystąpienia związane neuropsychologiczną charakterystyką funkcjonowania różnorodnych grup dorosłych pacjentów neurochirurgicznych. Neuropsychologiczną problematykę dzieci zawierały jej

wystąpienia na 5 konferencjach. Zagadnienia i problematykę rehabilitacyjną czy psychosomatyczną zaprezentowała na kolejnych 8 konferencjach. Na 6 konferencjach przedstawiła wystąpienia dotyczące problematyki osobowości. Przeprowadziła również warsztaty naukowe na konferencji dla studentów (International Medical Students' Conference 2019). Należy pozytywnie ocenić aktywność konferencyjną Habilitantki nie tylko ze względu na ilość wystąpień (polskich czy zagranicznych) ale też zakres tematyczny wystąpień.

6. Członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych

Habilitantka jest członkiem Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego oraz Polskiego Towarzystwa Psychologii Klinicznej.

7. Odbyte staże w instytucjach naukowych lub artystycznych w tym zagranicznych z podaniem miejsca, terminu, czasu trwania stażu i jego charakteru

Dr Anna Starowicz-Filip odbyła 7 staży w różnorodnych polskich placówkach naukowych i klinicznych z zakresu neuropsychologii, psychologii klinicznej czy psychiatrii.

8. Członkostwo w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism

Brak

9. Recenzowanie prac naukowych lub artystycznych

Habilitantka recenzowała 2 artykuły dla „The Clinical Neuropsychologist” oraz „Frontiers in Psychology” oraz 6 artykułów dla „Psychiatrii Polskiej” oraz 1 artykuł dla „Roczników Psychologicznych”.

10. Uczestnictwo w programach europejskich lub innych programach międzynarodowych

Dr Anna Starowicz-Filip uczestniczyła w programach badawczych realizowanych w ramach współpracy z następującymi osobami i ośrodkami:

- Prof. Tatiana Yablonską (Instytut Psychologii Narodowego Uniwersytetu w Kijowie, Ukraina) – wspólny 1 artykuł w czasopiśmie międzynarodowym,
- Dr Katarzyną Siuda-Krzywicką (m.in. Sorbonne Universités, France) – wspólne 2 artykuły w czasopismach międzynarodowych.
- Prof. Jeremym Schahmannem (Harvard Medical School, USA) – adaptacja skali CCAS.

11. Udział w zespołach badawczych realizujących projekty badawcze

Habilitantka uczestniczyła w 2 projektach badawczych w ramach badań statutowych innych naukowców CMUJ.

OCENA OSIĄGNIĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Dr Anna Starowicz-Filip prowadzi szereg zajęć na Wydziale Lekarskim CM UJ:

- Psychologia lekarska – II r. studiów,
- Warsztaty klinicznych umiejętności psychologicznych – V r. studiów

Wcześniej prowadziła zajęcia z przedmiotu „Organiczne zaburzenia psychiczne” oraz „Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej” w Instytucie Psychologii UJ. Ponadto pełniła funkcję promotora pomocniczego rozpraw doktorskich dla 4 osób, które uzyskały tytuł dra nauk medycznych na Wydziale Lekarskim CM UJ. Była też opiekunem Naukowego Koła Studenckiego Wydziału Lekarskiego CM UJ (lata 2017-2021).

Habilitantka angażuje się w kształcenie kadry specjalistów z psychologii klinicznej w ramach szkolenia specjalistycznego. Od 2011 roku jest wykładownicą w ramach szkolenia specjalizacyjnego z dziedziny psychologii klinicznej (Szpital Uniwersytecki w Krakowie i Ośrodek Doskonalenia Kadr Medycznych). Pod Jej kierunkiem jako kierownika specjalizacji tytuł psychologa klinicznego uzyskało 6 osób. Od 2015 roku jest członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego w dziedzinie psychologii klinicznej. Habilitantka jest też członkiem Komisji Ekspertów Ministra Zdrowia ds. uznania dorobku naukowego, zawodowego w zakresie specjalizacji z psychologii klinicznej

oraz członkiem Zespołu Ekspertów do opiniowania jednostek organizacyjnych ubiegających się o akredytację w ramach szkolenia i staży kierunkowych w dziedzinie psychologii klinicznej. W ramach rozwoju naukowego i klinicznego (co warto podkreślić) Pani Anna Starowicz-Filip odbyła szereg szkoleń z zakresu neuropsychologii, rehabilitacji czy psychoterapii (2002-2021). W latach 2001-2005 ukończyła czteroletnie studia podyplomowe z zakresu psychoterapii psychodynamicznej.

Podsumowując, pozytywnie oceniam działalność dydaktyczną i organizacyjną Pani Anny Starowicz-Filip. Jest osobą posiadającą wysokie kompetencje dydaktyczne, jest zaangażowana w rozwój studenckich kół naukowych, w ramach szkoły doktorskiej oraz kształcenia w zakresie specjalizacji z psychologii klinicznej wykazuje duże zaangażowanie i aktywność. Jej kompetencje kliniczne są bardzo wysokie.

KONKLUZJA KOŃCOWA

Pozytywnie oceniam osiągnięcia habilitacyjne doktor Anny Starowicz-Filip. Wybrany cykl publikacji jest spójny, zawiera treści nowatorskie, zasługuje na uznanie oraz spełnia wymogi ustawowe postawione przed habilitantami. Problematyka zawarta w głównym osiągnięciu naukowym jest oryginalna, naukowotwórcza. Projekt badawczy oraz osiągnięte wyniki badań są dobrze udokumentowane oraz stanowią istotny i wartościowy wkład w rozwój dyscypliny. Na wysoką ocenę zasługuje pozostały rozległy dorobek naukowy oraz działalność kliniczną i dydaktyczną Habilitantki.

Przedstawione do recenzji osiągnięcie naukowe Dr Anny Starowicz-Filip pt. „Znaczenie uszkodzenia mózdzku w regulacji funkcji poznawczych z perspektywy neuropsychologii klinicznej” w postaci cyklu 4 publikacji spełnia kryteria wymienione w Ustawie o Szkolnictwie Wyższym z dnia 20 lipca 2018 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. W związku z powyższym wnoszę do Rady Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie

o nadanie stopnia doktora habilitowanego Pani dr Annie Starowicz-Filip w dziedzinie nauk medycznych.

A handwritten signature in blue ink, reading "Krzysztof Osiecki". The signature is written in a cursive style with a large initial 'K' and 'O'.